

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Indictio, Acta & Decreta Synodi Diœcesanæ Paderbornensis

Diözese <Paderborn>

Nevhvsii, [1688]

Tit. II. De Professione Fidei.

urn:nbn:de:hbz:466:1-36013

T I T U L U S II.

De Professione Fidei.

1.

Non satis est ad salutem, interius credere, sed præterea necesse fidem exterius profiteri: corde enim creditur ad iustitiam, ore autem Confessio fit ad salutem; hinc Propheta Regius, credidi propter quod locutus sum.

2. Ad huiusmodi professionem animo omnes prompti esse debemus: actu autem & re ipsa edent, quotquot in Diœcesi Nostra ad dignitates, Canonicatus in Cathedrali & Collegiatis Ecclesijs, ad beneficia curata & quæcunque alia promoventur, superiores Regulares, qui ad Doctoratum, Licentiam & alios gradus Academicos aspirant, Lectores, Confessarij, Concionatores, Magistratus, Medici, Ludimagistri, Obstetrices, & quicunque Catholicæ Ecclesiæ reconciliari cupiunt.

3. Ex his provisi de dignatibus, quarum Confirmatio ad Nos spectat, & de curatis beneficijs coram Nobis aut Vicario nostro Generali aut Archidiaconis ubi eisdem Jus Investituræ competit; de alijs dignitatibus & Canonicatibus, beneficijs, Vicarijs in Cathedrali & Collegiatis in manibus Decani & Capituli eiusdem Ecclesiæ, Regulares coram suis Superioribus, Ludimagistri autem & Obstetrices ex commissione Archidiaconorum coram Parochis.

4. Facienda autem erit professio in templo, Capitulo aut alio loco decenti super Altari vel Mensa cum Imagine Sanctissimi Crucifixi, Missali vel libro Evangeliorum aperto, cereis duobus accensis & præsentibus aliquot testibus; Recipiens professionem sit indutus stolâ & superpelli- ceo in sede collocatus, legentem diligenter audiat, aut si legere non possit, distinctè prælegat, & factam professionem notet.

5. Et si professio fidei non semper obliget, nunquam tamen aut veram negare fidem, aut simulare alienam licitum, unde meminerint, & moneantur Catholici, dum A Catholicorum terras peragant, præcepta Ecclesiæ de observantia Jejuniorum non violare.

T I T U L U S III.

De Prædicatione verbi divini.

1.

Ut verbi Dei prædicatio, quod est vitæ spiritualis pabulum, fidei principium, bonorum operum fundamentum, incrementum accipiat, & uberiores in singulos dies pœnitentiæ fructus in fideli populo ferat, statuimus:

2. Ut Concionatores gravitatem peccatorum pœnarumque inde provenientium describant, virtutis amorem omnibus instillent, præcepta Dei & Ecclesiæ modumque ea servandi proponant.

3. Abstineat Concionator, ostendendæ doctrinæ vel eloquentiæ causâ ab inanibus & difficilibus captumque auditorum superantibus, & ad fidei ædificationem minus pertinentibus quæstionibus, unde sui ipsius potius, quàm Jesu Christi Prædicator esse videatur.

4. Ne auditoribus tædium creetur, Concionator dictione suâ mediam horam aut tres quadrantibus non excedat.

5. Nemo aniles fabulas, nemo scommata, nemo sales ac Jocos, nemo incertas atque Apocryphas historias, aut suspecta jure miracula pro suggestu recenseat.

6. Cùm per scommata & convitia A Catholicorum animi magis exasperentur, ab ijs Concionatores abstinere contra verò dogma aliquod Catholicum frequenter solidis argumentis confirmare contrariumque errorem nervosè refutare mandamus.

TITU-